

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

IX International Science Conference
«Integration of scientific bases into
practice»

April 13 – 14, 2021

Osaka, Japan

INTEGRATION OF SCIENTIFIC BASES INTO PRACTICE

Abstracts of IX International Scientific and Practical Conference

Osaka, Japan
April 13 – 14, 2021

UDC 01.1

ISBN – 978-9-40361-481-6

The IX International Science Conference «Integration of scientific bases into practice», April 13 – 14, 2021, Osaka, Japan. 107 p.

Text Copyright © 2021 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2021 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Tkachuk A.V.

Productivity of dairy cattle breeding in Ukraine // Integration of scientific bases into practice. Abstracts of IX International Scientific and Practical Conference. Osaka, Japan 2021. Pp. 15-17.

URL: <https://eu-conf.com>.

TABLE OF CONTENTS

ART HISTORY		
1.	Алфьорова З.І., Алфьоров А.М. ВІЗУАЛЬНИЙ ОБРАЗ УКРАЇНИ: СУЧАСНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ	7
BIOLOGICAL SCIENCES		
2.	Ерболатов Н.Н., Айдаров О.Т. ШЫҒЫС АРАЛ ӨңІРІ ЖАНУАРЛАР ДҮНИЕСІНІҢ ЭКОЛОГИЯЛЫҚ ЖАҒДАЙЫ	11
ECONOMIC SCIENCES		
3.	Тkachuk A.V. PRODUCTIVITY OF DAIRY CATTLE BREEDING IN UKRAINE	15
4.	Мартин О.М., Левченко Д.Б. ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ДІЛОВОЮ РЕПУТАЦІЄЮ В КОНТЕКСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	18
GEOGRAPHICAL SCIENCE		
5.	Демчук Н.С., Сташенко К.А. ПРОГНОЗОВАНІ ЗМІНИ ТА ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ СТАНУ ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА АВСТРАЛІЇ	21
JOURNALISM		
6.	Анпилогова Л.В., Томина В.Д. МОДИФИКАЦИЯ СТРУКТУРНЫХ ЭЛЕМЕНТОВ ТЕЛЕВИЗИОННОГО РЕПОРТАЖА В ПУБЛИКАЦИЯХ НА САЙТЕ ГТРК «ОРЕНБУРГ»	24
7.	Бондаренко Ю.М. ОСВЕЩЕНИЕ ПАНДЕМИИ COVID-19 ТЕЛЕРАДИОКОМПАНИЕЙ NHK WORLD JAPAN В СРАВНЕНИИ С МЕЖДУНАРОДНЫМИ ВЕЩАТЕЛЯМИ	28
LEGAL SCIENCES		
8.	Бурибаев Е.А., Махамбетова А.Б. ОТБАСЫ ЖӘНЕ БАЛА КЕПІЛДІГІ МЕН ӘЛЕУМЕТТІК ҚҰҚЫҚТАРДЫ ҚҰҚЫҚТЫҚ РЕТТЕУ САПАСЫН ЖЕТІЛДІРУ	33

INTEGRATION OF SCIENTIFIC BASES INTO PRACTICE

9.	Меирбекова Г.Б., Молдахметова Ж.Е. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕНИЯ СЕМИНАРСКИХ ЗАНЯТИЙ ПО ДИСЦИПЛИНЕ ГРАЖДАНСКОЕ ПРОЦЕССУАЛЬНОЕ ПРАВО РК	36
PEDAGOGICAL SCIENCES		
10.	Lozovyy A. TRADITIONAL AND MODERN APPROACHES TO TEACHING OF GOSOKU RYU KARATE IN UKRAINE	42
11.	Dyman N. ROLE-PLAYING AS AN EFFECTIVE TOOL FOR TEACHING UKRAINIAN TO FOREIGN STUDENTS	45
12.	Байжунусова Г.К., Маты М. МОДЕЛИРОВАНИЕ ТЕХНОЛОГИИ РАЗВИТИЯ ФУНКЦИОНАЛЬНОЙ ГРАМОТНОСТИ	47
13.	Басюк Л.В., Канівець А.Ю. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ, ДО РОБОТИ З СОЦІАЛЬНО ВРАЗЛИВИМИ КАТЕГОРІЯМИ НАСЕЛЕННЯ	51
14.	Татарина Г.Ш., Кунакбаев А.С. ДИСТАНЦИОННОЕ ОБУЧЕНИЕ В КАЗАХСКОМ НАЦИОНАЛЬНОМ ГОСУДАРСТВЕННОМ ПЕДАГОГИЧЕСКОМ УНИВЕРСИТЕТЕ ИМЕНИ АБАЯ	53
PHILOLOGICAL SCIENCES		
15.	Balikova S. USE OF MODERN INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN TEACHING ENGLISH	55
PHYSICAL AND MATHEMATICAL SCIENCES		
16.	Серғазина Б.Е. САЛЫСТЫРУ ТЕОРИЯСЫНЫҢ МЕКТЕП АЛГЕБРАСЫНДАҒЫ ҚОЛДАНЫСТАРЫ ТУРАЛЫ	58
17.	Смагулов Е.Ж., Джакупова А.Н. БІЛІМ АЛУШЫЛАРДЫҢ ОҚУ ҮДЕРІСІН ҰЙЫМДАСТЫРУДА АҚПАРАТТЫҚ- КОММУНИКАЦИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАРДЫҢ ОРНЫ	63

PSYCHOLOGICAL SCIENCES		
18.	Войчишина А., Кізь О.Б. САМОСТАВЛЕННЯ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ	67
19.	Колодчак О.М. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОФІЛАКТИКА КОНФЛІКТНОСТІ ТА РОЗЛУЧЕНЬ В СІМ'Ї ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19	73
20.	Колюх О.А., Кирьянова Е.А. ВЛИЯНИЕ КОГНИТИВНОГО КОНТРОЛЯ НА ЭМОЦИОНАЛЬНО - ПОВЕДЕНЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЛИЧНОСТИ	76
21.	Кікінежді О.М. ЕЙДЖИЗМ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ	79
22.	Чернышева К.Ю. ОСОБЕННОСТИ УСТОЙЧИВОСТИ И КОНЦЕНТРАЦИИ ВНИМАНИЯ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В ДОШКОЛЬНОМ УЧРЕЖДЕНИИ	82
TECHNICAL SCIENCES		
23.	Goldenberg A.L. DETERMINATION OF THE SIGNIFICANCE OF DIMENSIONLESS COMBINATIONS OF THE PROCESS OF CAVITATION DISPERSION OF EMULSIONS OF HARD-TO- MIX ADDITIVES TO CONCRETE WITH WATER WHEN USING VIBRATION-PULSE TECHNOLOGY	85
24.	Kudryavtseva V.D., Olenich D.I., Kurzina E.G. COMPARISON OF DIFFERENT VIBRATION MODES IN CONCRETE COMPACTION MIXTURES IN PRODUCTS OF TRANSPORT STRUCTURES	87
25.	Naidonova V. PROTECTION FROM SOURCES OF NOISE AND VIBRATION DURING VARIOUS TECHNOLOGICAL OPERATIONS OF THE CONSTRUCTION CYCLE	90

26.	Semak A., Kolmakov A., Kurzina E. ADJUSTMENT OF THE STIFFNESS OF DAMPING COMPOSITES BASED ON A RUBBER COMPOUND BY REINFORCING THE CORD	93
27.	Гольденберг А.Л. ОЦЕНКА СВОЙСТВ ЛЬДОФОБНОСТИ И СУПЕРГИДРОФОБНОСТИ ВЫСОКОПРОЧНЫХ БЕТОНОВ С ОРГАНО-МИНЕРАЛЬНЫМ МОДИФИКАТОРОМ И КРЕМНИЙОРГАНИЧЕСКОЙ ЭМУЛЬСИЕЙ	95
28.	Жаксылык А., Наип Д. СОЗДАНИЕ ГРАФИЧЕСКИХ МОДЕЛЕЙ 3D ОБЪЕКТОВ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ КОМПЬЮТЕРНОЙ ГРАФИКИ	98
29.	Удовицька М.В., Удовицький О.М. ПРОГНОЗУВАННЯ ЗМІНИ ФОРМИ ПОПЕРЕЧНОГО ПЕРЕТИНУ ПИЛОМАТЕРІАЛІВ	101
TOURISM		
30.	Зайцева М.М., Ростовцев С.С. ЕКОНОМІКА ДОСВІДУ ЯК ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ	104

ЕЙДЖИЗМ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ

Кікінежді Оксана Михайлівна

доктор психологічних наук, професор, завідувач-професор кафедри психології
Тернопільський національний педагогічний університет імені В. Гнатюка

Пріоритетними напрямками розбудови відкритого і стабільного громадянського суспільства України в об'єднаній Європі є базові демократичні цінності цивілізаційного поступу світової спільноти, міжнародні стандарти у сфері праці, досягнення соціальної справедливості на принципах паритетності та рівноцінності статей, що зумовлює інтерес вчених до вивчення явища дискримінації як соціально-психологічного феномену. Гендер як важливий індикатор демократичності суспільства активізує перегляд пануючої дискримінації за ознакою статі, віку, дієздатності, раси, культури, віросповідання, етнічності у освітньо-виховному просторі України. Відповідно до ухваленої Радою Європи Стратегії з гендерної рівності на 2018-2023 роки, яка є спільним доробком країн-членів РЄ, основний акцент буде зроблено на шести стратегічних напрямках: – попередження і боротьба із гендерними стереотипами і сексизмом; – попередження і боротьба із насильством проти жінок і домашнім насильством; – забезпечення рівного доступу жінок до правосуддя; – забезпечення збалансованої участі жінок і чоловіків у прийнятті політичних і громадських рішень; – захист прав жінок-мігрантів, біженок, шукачів притулку; – досягнення гендерного мейнстрімінга у всіх політиках та заходах [6].

Нова стратегія визначає важливий виклик, який полягає в забезпеченні того, щоб усіх жінок було враховано в політичних стратегіях щодо гендерної рівності та захисту, передбачених відповідними документами, у тому числі незахищених груп жінок (як-от жінки-роми, жінки-інваліди, мігранти та жінки-біженці). Для цього нова стратегія приділяє належну увагу перехресним формам дискримінації, що відображає переміщення фокусу з множинної дискримінації на включення численних особистостей і міжсекторальності [6, с. 8-9].

Поділ суспільного життя на чоловіче та жіноче як стара парадигма «чоловіче домінування-жіноча підлеглість» відходить в минуле, оскільки засвідчив свою непродуктивність в різних його сферах, починаючи від макрорівня в сім'ї та закінчуючи макрорівнем-розподілом професій, керівних посад, ідеології держави. На сьогодні досить поширеними є кілька видів дискримінаційних практик, такі як расизм (від англ. racism), сексизм (від англ. sexism), ейджизм (від англ. ageism), лукізм (від англ. loocism) тощо. Особливе місце в цьому переліку належить ейджизму. Його особливість полягає в тому, що будь-яка людина в різні моменти свого життя може відчути на собі вікову дискримінацію. Зокрема, дискримінація за віком у сфері праці в сучасний період набула такого поширення, що за масштабами наближається до гендерної нерівності. Аналізуючи вакансії при прийомі на роботу, можна зробити висновок, що більшість з них містить вікові обмеження (як правило, це 25-40

років). Аналізуючи проблеми ейджизму, можна виділити дві найбільш вразливі категорії працівників, що зазнають дискримінації в сфері праці – молодь та особи старших вікових груп [2; 3; 7].

Проблема вікової дискримінації (ейджизм), нарівні з гендерною, стає особливо актуальною як на глобальному, так і національному рівнях, з причини старіння нації та швидкої зміни об'єктивних можливостей різних вікових груп, що пов'язані соціальними трансформаціями, глобалізацією та переоцінкою традиційних соціальних норм.

Метою нашої роботи є розгляд ейджизму як соціально-психологічної проблеми сучасності.

У світовій соціальній психології за поняттям вікової дискримінації закріпилася назва ейджизм, тобто обмеження у правах особи на підставі її віку, негативне, упереджене ставлення суспільства до людей похилого віку, їх знецінення, приниження та дискримінація. А. Кадді та С. Фіск під ейджизмом розуміють стереотипи та забобони щодо представників певної вікової групи, що призводять до їх дискримінації. Згідно думки вчених, молодь і люди похилого віку можуть бути оцінені за рівнем компетентності і «тепла» (зручності взаємодії з віковою групою) [7].

У першій половині ХХ століття проблемами віку займалися: Р. Батлер, Е. Берн, Е. Гідденс, Е. Еріксон, К. Мангейм, М. Мід, Т. Нельсон, Т. Парсонс, Г. Салліван, З. Фройд, М. Хайдеггер, Г. Юнг. Сьогодні проблема віку та ейджизму знаходить своє відображення у працях Ш. Айзенштадта, Н. Гапон, Т. Магдісюк, Т. Марценюк, К. Карпенко, М. Скорик та інших учених.

Термін «ейджизм» був введений у 1969 році директором національного інституту старіння США Р. Батлером для позначення дискримінації одних вікових груп іншими. Учений інтерпретує ейджизм як процес систематичної стереотипізації та дискримінації людей на підставі їхнього віку. Причому з чітким переважанням цінності молодших вікових груп, неприязню до старіння, хвороб, непрацездатності, страху безпорадності та смерті [4].

Єдиного, універсального підходу до визначення ейджизму в соціології не існує. Умовно можна виділити два основних напрямки теоретичних і прикладних досліджень цього феномена. Перший напрямок розглядає ейджизм як негативні стереотипи та дискримінацію щодо літніх людей. Другий, менш поширений напрям, розглядає ейджизм як дискримінацію щодо молоді.

На наш погляд, оптимальним є трактування ейджизму в розширювальному значенні як будь-які соціальні очікування щодо якостей та моделей поведінки представників певної вікової групи. Якщо соціальні очікування припускають переваги одного віку над іншим, то це може призвести до вікової дискримінації. Вікова дискримінація може проявлятися взагалі щодо будь-якої когорти населення, у будь-якій сфері життєдіяльності суспільства. Вона виражається в оцінці можливості виконання людиною будь-якої ролі лише на підставі її віку. Людина може не отримати шанс придбати певний статус і виконати соціальну роль, оскільки її біологічний вік вважається в суспільстві «невідповідним» до певного статусу. Саме така абсолютизація вікових стереотипів становить нагальну проблему сучасності, оскільки призводить до утиску прав людей,

посилення нерівності, соціальної несправедливості, дисфункцій соціальних організацій та інститутів тощо.

Учена Н. Гапон конкретизує поняття ейджизму в гендерному аспекті, вказуючи на тенденцію обмеження доступу до ресурсів і відчуженості у прийнятті рішень, характерну для певних вікових груп жіночого населення [1]. Зокрема, до найбільш розповсюджених стереотипів в економічній сфері належать наступні: чоловік повинен забезпечувати родину, тому він повинен отримувати більшу заробітну плату, ніж жінка, за однакову роботу; жінки за природою менш орієнтовані на професійну діяльність, більше орієнтовані на сім'ю, дітей; чоловік за своєю природою є значно кращим керівником/лідером, ніж жінка; жінки менш активні у пошуку роботи тощо. Найбільш поширеними є вікові обмеження при прийомі на роботу. Саме ці стереотипи суспільної свідомості і створюють підґрунтя для існування гендерної нерівності в Україні [2; 3; 5].

Усе зазначене вище свідчить про актуальність емпіричного дослідження ейджизму як сучасної соціально-психологічної проблеми в гендерному дискурсі.

Література

1. Гапон Н. П. Суб'єктивація української жінки: філософсько-антропологічний дискурс другої половини ХХ сторіччя. *Вісник Львівського університету. Серія: філософські науки.* 2006. Вип. 9. С. 64-71.
2. Єкімова М. О.. Проблема визначення поняття «ейджизм» у сучасній соціології. *Вісник ХНУВС.* 2014. № 4 (67) С. 217-224
3. Магдисюк Л. І. Теоретико-емпіричні межі поняття ейджизму у психології. *Теоретичні і прикладні проблеми психології.* 2013. №3. С.167-173.
4. Butler N. R. Ageism: Ageism: A Foreword. *Journal of Social Issues.* 1980. № 36. P.8 -11.
5. Kikinezhdі O. M., Zhyrskа H. Ya., Chip R. S., Vasylykevych Ya. Z. and Hovorun T. V. (2020). Psychology of the Gender-Equitable Environment: Research of Problems. *Journal of Intellectual Disability Diagnosis and Treatment,* 2020, 8, No. 3. P. 538 – 547.
6. Council of Europe Gender Equality Strategy 2018–2023. Strasbourg : Council of Europe, 2018. URL : <https://rm.coe.int/strategy-en-2018-2023/16807b58eb>.
7. Cuddy A. I. C. Doddering but dear: process, content and function in stereotyping of older persons. *Ageism: stereotyping and prejudice against older persons* / ed. T. D. Nelson. Cambridge: Massachusetts Institute of Technology Press. P. 3-26.